

1976

MUSÍTE BÝT MALÝMI

Znamení odporu

„Moji synové, nezneklidňujte se, jestliže vás někteří nechápou. Budete dokonce otevřeně kritizováni a pronásledováni. Mé Srdce to dopouští, abyste si přivykli hledat oporu ne u tvorů, ale jen u mne. Milovaní synové, spoléhejte se na mé Neposkrvněné Srdce!

Nechte se nést, jako se Ježíš nechal jako Dítě přinést na mých rukou do Otceva domu. Byl přinesen do chrámu, aby byl obětován Pánu na tomto mém mateřském Srdci.

Ve chvíli, kdy jsem ho kladla do rukou kněze, starý prorok Simeon pravil, že matka byla vyvolena od Boha pro tuto oběť: „On je určen ... jako znamení, kterému se bude odporovat, a tvou vlastní duši, ó Matko, pronikne meč.“

Také vy, synáčkové zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci, jste povoláni, abyste dnes byli *takovými znameními odporu*:

– *Svým životem*, který bude jediné žitým evangeliem. Dnes se stále méně věří v evangelium mého Syna Ježíše a také v církvi se někteří snaží vykládat je lidským a symbolickým způsobem.

Vy budete uskutečňovat evangelium do písmene: budete chudí, prostí, čistí, malí a zcela oddaní Otci.

– *Svým slovem*, které bude opakovat stále silněji a jasněji Pravdu, kterou vám můj Syn Ježíš přišel zjevit. Vidíte, jak mnozí vaši bratři kněží zrazují Pravdu ve snaze přizpůsobit ji mentalitě světa, vedeni klamnou iluzí, že jim lidé budou více naslouchat a ochotněji je následovat? Žádný klam není nebezpečnější než tento.

Evangelium, které žijete, hlásejte vždy věrně a jasně. Vaše řeč ať je „ano, ano, ne, ne“. Ostatní je od zlého ducha. Proto se nechte vést a ochotně řídit církví!

Hleďte, jak nyní papež důrazně a vytrvale hlásá tuto Pravdu a jak jeho slovo stále více padá na jalovou půdu!

Mé mateřské Srdce je znovu probodeno mečem, když vidím, jak Svatý otec, tento můj první přemilý syn, je stále více opuštěný i od svých bratří kněží.

Buďte vy, kněží zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci, hlasem, který šíří v celém světě to, co také dnes s rozhodností hlásá zástupce mého Syna pro spásu mých ubohých zbloudilých dětí!

– *Svým svědectvím*, které bude muset být světlem a příkladem pro celou církev. Otec rozhodl, aby vaše svědectví bylo stále bolestnější, opakuji vám, synové, že cesta, po které vás vedu, je cesta kříže.

Nebojte se, jestliže se proti vám bude vzmáhat neporozumění, kritizování a pronásledování. Je nutné, aby se to stalo vám, protože jako můj Syn Ježíš vy jste dnes povoláni, abyste byli znaméním odporu.

Stále více vás budou lidé následovat, stále více vás však také budou odmítat a pronásledovat.

Když napadají vaši osobu nebo mé Hnutí, odpovídejte *modlitbou, mlčením a od-pouštěním!*

Brzy budete voláni k otevřené bitvě, až bude napadán můj Syn Ježíš, já sama, církev a evangelium.

Teprve tehdy – mnou vedeni za ruku – budete muset vystoupit na veřejnost, abyste vydali své veřejné svědectví. Nyní zatím žijte prostě a všechny své starosti svěťte mému mateřskému Srdci!“

11. února 1976

Panny Marie Lurdské

Vůně vaší čistoty

„Moji přemilí synové, s radostí dnes přijímám vůni vaší čistoty a ukládám ji do svého Neposkvrněného Srdce, abych ji obětovala Bohu na znamení smíru.

Jaké bahno zaplavuje toto ubohé lidstvo, které jsem pozvala, aby se vysvobodilo z hříchu: „Pojďte se napít této mé vody! Pojďte se umýt u pramene!“

Vidíte, jak se denně mnoho mých dětí poskvňuje tímto bahnem, které se stále více šíří a přináší smrt nesmírnému počtu duší? Jak se mohou zachránit před touto záplavou bahna také tak mnozí kněží, moji ubozí synové?

Já jsem Neposkvrněná: já jsem čistota. Uchylte se do mého Neposkvrněného Srdce!

I když okolí, ve kterém žijete, bude stále více tonout v této nečistotě, vy budete cítit jenom mou nebeskou vůni.

Sestoupila jsem z nebe, synové zasvěcení mému Srdci, abych vás udělala svým nebem zde na zemi. Ve vás se odráží mé Světlo. Tak bude vaším prostřednictvím tolik duší znovu přitahováno mou čistotou a bude šířit vůni této ctnosti.

Papež vám dal signál k mravní obrodě.

Poslouchejte ho! Braňte ho! Těšte ho!

Urážka způsobená v těchto dnech jeho osobě a urážky, kterými je stále zahrnován, tolik zarmucují mé Srdce.

Záplava bahna dosáhla až k jeho nohám. Vy však utvořte ochranný val u nohou andělského pastýře, sladkého Krista na zemi!

Mým zvláštním zákrokem a vaším prostřednictvím budou tyto satanské vlny odboje a bahna, běsnící proti papeži, u jeho nohou zastaveny. A všem se ukáže neporušená velikost jeho bezúhonné osoby.“

Dokonalí těšitelé

„Moji synové, buďte dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše. V těchto dobách víc než jindy se opakuje jeho božský nářek: „Hledal jsem těšitele, ale nenašel jsem je.“ Proč se táže můj Syn, zda je někdo, kdo může jeho Srdce potěšit?

Ježíš je Bůh, ale je také člověk. Je dokonalý člověk. Jeho Srdce bije božskou i lidskou láskou: v něm je všechna plnost lásky. Jeho Srdce nejvíce milovalo a nejvíce trpělo, bylo citlivé vůči nejběžnějším projevům lásky a stejně také cítilo potupy a urážky.

Teď je Srdce mého Syna jakoby zaplaveno mořem lidského nevděku. A přece, jak velice vás stále miluje! Dále bije láskou k vám a dostává se mu jen urážek a hříchů.

Odhlal vám tajemství Otce a přivedl vás k němu. Lidé se nyní vzbouřili a odmítli samého Boha.

Šířící se ateismus je trn, který dnes stále krvavě rozdirá Srdce mého Syna Ježíše.

A vy, kněží, jste mými přemilými syny, protože jste nejbolestnějším a nejmilejším plodem zvláštní lásky mého Syna Ježíše.

Podle Božího plánu jste povoláni být jeho služebníky, jeho apoštoly, jeho těšiteli.

Proč ještě dnes mnozí z vás zrazují?

Proč ještě dnes mnozí z vás utíkají a opouštějí Ježíše a církve?

Proč ještě dnes mnozí z vás spí? Spánkem je často i práce, kterou se necháváte zaujmout a ovládnout!

Spánkem je také způsob, jak se snažíte přizpůsobovat světu, získávat si sympatie, uznání a pochopení tohoto světa. Spánkem je všechno lidstvo, jež vás zatěžuje.

Kde jsou moji synové, kteří ještě dnes chtějí bdít? V modlitbě: „Bděte a modlete se, abyste neupadli v pokušení!“ V utrpení této nové hodiny agonie mé církve: „Duch je ochotný, ale tělo je slabé!“

Volám vás, moji přemilí synové! Shromažďuji vás ze všech částí světa, jako kvočna svolává svá kuřátka. Shromažďuji vás všechny do svého Neposkvrněného Srdce.

Může zůstat Matka lhostejná k veliké opuštěnosti a k veliké bolesti svého Syna?

Teď chápete, že mou úlohou je především těšit ho.

Proto chci, abyste byli všichni zasvěceni mému Srdci: abych vás všechny učinila dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše.“

Matka Ježíšova a vaše

„Moji synové, mně zasvěcení kněží, hle, *vy mě potřebujete*, abyste se stali dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše.

V okamžiku, kdy zastíněna světlem Ducha jsem řekla své „ano“ vůli Páně, druhá Osoba Nejsvětější Trojice sestoupila do mého nejčistšího lůna v očekávání mé mateřské spolupráce, aby měla ode mne svou lidskou přirozenost, a tak se mohla stát též člověkem v Božské Osobě mého Syna Ježíše.

Vidíte, jak se Bůh zcela svěřil tomuto lidskému tvoru? Důvod třeba hledat v tajemství Boží lásky.

Hluboké vědomí, které jsem měla o své maličkosti a o své ubohosti, jakož i moje dokonalá ochota vyplnit vůli Páně pohnula Boha, aby se ke mně sklonil.

Bůh mohl volit mnohé jiné cesty, aby k vám přišel: chtěl zvolit mou; proto se teď tato cesta stala nutnou pro vás, abyste přišli k Bohu.

Synové, první věc, kterou od vás žádám, je vaše bezpodmínečné „ano“. A to říkáte svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci.

Potom vás žádám, abyste se mi svěřili s naprostou důvěrou a s největší oddaností.

Vaše „ano“ a vaše úplná pohotovost umožní vaší Matce jednat.

Jako jsem s velikou láskou darovala Slovu lidskou přirozenost, tak vytvořím ve vás, synové, obraz, který by stále více odpovídal záměru, který má Otec s každým z vás. Moji přemilí synové, záměr, který má s vámi Otec, je, abyste byli kněžími podle Ježíšova Srdce.

Jsem Matka Boží, protože jsem byla vyvolena, abych přinesla Boha lidem. Jsem vaše Matka, protože mým úkolem je přivádět k Bohu lidi, kteří byli vykoupeni mým Synem a které mi všechny On svěřil.

Proto jsem pravou Matkou Ježíšovou a pravou Matkou vaší.

V tento den, kdy celé nebe jásá, když patří na tajemství Vtělení Slova, radujte se také vy, když hledíte na tajemství lásky vaší Matky.

Není všem dáno pochopit toto tajemství lásky! Je to dopřáno pouze těm, kteří mají čisté srdce, prostým, malíčkým a chudým. (...)“

3. dubna 1976
První sobota měsíce

Vaše světlo bude zářit

„Moji přemilí synové, s radostí přijímám dnes hold, který prokazujete mému Neposkvrněnému Srdci.

Ať se vaše srdce nikdy nezneklidňuje!

Temnota se stále více snaží na svět obklopený ledem popírání Boha, nenávisti, egoismu, vzpoury proti Bohu a bezbožnosti.

Míra nepravosti je téměř dovršena a Boží spravedlnost vyžaduje, aby byla usmířena.

Potřebuji vás, moji synové přemilí, abych z vás vytvořila milé oběti a podala je Boží spravedlnosti.

Proto budete voláni ke stále většímu utrpení. Blíží se pro vás hodiny agonie a utrpení.

Synové, vidíte, co se děje i v církvi? Stále více se šíří bludy a zachvacují též dobré. Nevěrnost se stále více šíří mezi Božími služebníky a dušemi zasvěcenými Bohu. U samé hierarchie je narušeno pouto lásky a jednoty.

Zvláště zástupce mého Syna Ježíše je stále více opuštěný. Pomlouvají ho, dokonce tak vulgárním a rouhavým způsobem! Kritizují ho, bouří se proti němu a moji synové ho stále více opouštějí.

Vy musíte sdílet jeho úděl: toto je pro něho i pro vás hodina Getseman.

Prožijte ji se mnou, v mém Neposkvrněném Srdci!

Vy jste věncem lásky, který jsem utvořila, abych jej dala k útěše kolem Srdce svého Syna Ježíše a jeho zástupce na zemi. Proto od vás žádám stále modlitbu, utrpení a mlčení.

Avšak vaše světlo bude stále více zářit, čím více temnota bude všechno zahalovat.

A vašim světlem bude má přítomnost v této nejtvrďší zkoušce. (...)“

13. dubna 1976

Úterý svatého týdne

Hleďte na mého ukřižovaného Syna

„Přemilí synové, hleďte na mého ukřižovaného Syna!

Hleďte na jeho krví zbrocený obličej! Na jeho trním korunovanou hlavu. Na jeho ruce a nohy proražené hřeby. Na jeho tělo celé zbičované, celé jako jedna rána! Na jeho kopím probodené Srdce!

Moji nejmilejší, dívejte se na mého ukřižovaného Syna a *budete věrnými kněžími!*

Mnozí z vás stále a stále hloubali o jeho slovech. Chtěli je proniknout a pochopit pouze svou lidskou inteligencí, a tak nepozorovaně upadli do nejtěžších bludů.

Slovo mého Syna se nesmí číst pouhým lidským rozumem. On děkoval Otci, že skryl tajemství svého království před moudrými a chytrými tohoto světa a zjevil je maličkým.

Jeho slovo je nutno číst a chápat především s velkou vnitřní pokorou a plnou ochotou duše.

Proto můj Syn svěřil jeho autentický výklad pouze učitelskému úřadu církve. To proto, aby vás naučil tomuto těžkému, a přece tak nutnému postoji pokory a vnitřní ochoty.

Budete-li spojeni s učitelským úřadem církve, budete-li pokorní a budete-li dbát jejich pokynů, zůstanete vždy v pravdě Ježíšova slova.

Dnes se v církvi stále více šíří blud a zdá se, že už neexistuje bezpečná hráz, která by jej zastavila. Šíří jej především tolik teologů, šíří jej moji ubozí synové kněží!

Jak můžete mít dnes v církvi jistotu, že se uchráníte před bludem? Dívejte se na mého ukřižovaného Syna a budete věrní.

Na mého Syna, který – ač je Bůh – učinil se poslušným až k smrti na kříži.

Podívejte se na jeho trny. Dívejte se na jeho krev. Hleďte na jeho rány! Jsou to květy, které vpučely z jeho bolestné poslušnosti.

Moji přemilí synové, nyní, když temnota všechno zahaluje, jste voláni vydávat svědectví o světle naprosté poslušnosti církvi, papeži a biskupům s ním spojeným.

A čím více budete vydávat svědectví o této naprosté poslušnosti, tím více budete kritizováni, posmíváni a pronásledováni.

Vaše svědectví musí být stále více spojeno s bolestí a poznamenáno křížem, abyste mohli pomáhat mnoha mým ubohým synům vytrvat také dnes v pravdě a věrnosti.“

16. dubna 1976

Velký pátek

Hleďte, existuje-li větší bolest

„Přemilí synové, hleďte na mou bolest, hleďte, existuje-li větší bolest než má!

Můj Syn Ježíš, opuštěný ode všech, zbičovaný, trním korunovaný, namáhavě stoupá na Kalvárii s těžkým křížem na svých ubohých ramenou.

Sotva jde, vrávorá – ani trochu soucitu, jen samá nenávisť, nepřátelství a lhostejnost kolem něho!

Otec mu dává v tomto okamžiku útěchu jeho Matky. Moji synové přemilí, myslíte na útěchu i bolest onoho setkání.

Ten pohled mého Syna v onom okamžiku! ... V mém Srdci se otevřela rána, která se už nikdy nezacelila.

Hleďte na bolest vaší Matky, když vidí svého Syna, ukřižovaného, umírajícího a usmrčeného.

Bolest nad tím, jak umíral! Bolest nad vámi! ...

Nyní můj Syn trpí dále ve svém mystickém těle, kterým je církev.

Tohoto dne myslím znovu na zločin spáchaný Jidášem, který zradil Ježíše. Stejnou bolest cítím znovu při zradě, které se každého dne dopouštějí mnozí kněží, moji synové.

Kněží, synové tak milovaní, proč ještě zrazujete? Proč ještě setrváváte ve své zradě? Proč toho nelitujete? Proč se nevracíte zpět?

A Petr, který třikrát zapírá mého Syna ze strachu ...

Jak mnozí mezi vámi ze strachu, že by nebyli pochopeni, oceněni a váženi, stále zapírají pravdu evangelia: „Neznám toho člověka!“

A apoštolové, kteří utíkají a nechávají Ježíše samotného po celý tento dlouhý pátek! ...

Jak mnozí z vás utíkají a opouštějí moji církev! Někteří opouštějí církev, aby následovali svět. Jiní zůstávají v církvi, ale aby se líbili světu, opouštějí ji svou duší a svým srdcem.

Mnozí z vás nemilují církev. Zástupce mého Syna je opuštěný a jeho osamocенost je stále větší.

Biskupové spojení s papežem cítí v duši osten oné opuštěnosti: jejich kněží je stále více kritizují, odporují jim a opouštějí je.

Zůstává Jan. A zůstává s Matkou.

Kněží mého Hnutí: zůstaňte aspoň vy s církvi a zůstaňte se mnou, se svou Matkou.

Hleďte na mou bolest a trpte se mnou! V této hodině Kalvárie pro celou církev budete tak znamením mé přítomnosti. (...)

3. května 1976

Budete schopni milovat

„Přemilí synové, ať se nikdy nezneklidňuje vaše srdce pro útoky proti mému Hnutí. Bude jich stále přibývat!

Toto je jediné mé dílo a odpovídá zvláštnímu záměru mého Neposkvrněného Srdce.

Obtíže, nepochopení a strasti dopouštím já, aby mé dílo bylo více očištěno.

Přeji si, aby bylo očištěno od všeho lidského, aby mohlo zářit pouze mým nejčistším světlem.

Tímto svým nejčistším světlem chci obklopit všechny své přemilé syny, kněze zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci.

Proto od vás žádám úplné odpoutání ode všech, abych vám mohla dát pravou čistotu srdce. Každá lidská náklonnost k sobě samým, ke tvorům a ke světu kalí vaši vnitřní čistotu.

Jistěže nemohu od vás žádat, abyste nebyli a nežili ve světě. Podle vůle mého Syna musíte žít ve světě, nesmíte však být z tohoto světa. Máte žít ve světě, abyste náleželi jen mému Synu Ježíši. Musíte patřit pouze mému Synu Ježíši, abyste k němu přivedli celý svět, a tak přivedli duše ke spáse.

Jen takovou máte mít lásku ke světu, kterou chce můj Syn a kterou vám také dnes doporučuje církev.

Mnozí moji synové jsou dnes obětí tolika bludů a vzdalují se od mého Syna i ode mne, protože nesprávně chápou, jakým způsobem mají být ve světě.

Mnozí kněží, moji ubozí synové, došli tak daleko, že jsou pouze ze světa a stali se jeho zajatci.

Můj Syn Ježíš spasil tento svět především tím, že chtěl zůstat věrný Otcově vůli, a proto se ode všech odloučil, aby byl povýšen od země a ukřižován.

Mnohé duše přivedete zpět k mému Synu, když jako on i vy budete povýšeni od země. Proto se musíte naučit být povýšeni už ve své duši, vnitřním odloučením ode všech.

Tak budete mít pravou čistotu srdce. A budete skutečně schopni milovat. Až do krajnosti!

Stále vás povede vaše Matka, která ví, kam a jak vás má vést, aby se také na každém z vás uskutečnil plán Otcovy vůle.“

13. května 1976

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Zasvěťte se mému Neposkrvněnému Srdci

„Moji přemilí synové, dnes si připomínáte můj příchod na zem v chudém údolí Iria ve Fatimě. Přišla jsem z nebe požádat vás o zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci.

Kněží mého Hnutí, vaším prostřednictvím se nyní uskutečňuje to, o co jsem tehdy žádala. Vy se zasvěcujete mému Neposkrvněnému Srdci a vedete duše vám svěřené k tomuto zasvěcení, které jsem si přála.

Od onoho dne uplynul tak dlouhý čas: dnes je tomu 59 let.

Došlo také ke druhé světové válce, kterou jsem předpověděla jako trest, který Bůh dopustil na lidstvo, jež se bohužel nepolepšilo.

Nyní prožíváte chvíle, kdy se Rudý drak, to je ateistický marxismus, rozšířil po celém světě a stále více hubí duše.

Skutečně se mu podaří smést a strhnout z nebe třetinu hvězd.

Tyto hvězdy na obloze církve jsou pastýři. To jste vy, kněží, moji ubozí synové!

Což to neřekl i zástupce mého Syna, že jsou to nejlepší přátelé, i spolubratři u téhož stolu, kněží a řeholníci, kteří dnes zrazují a staví se proti církvi?

Toto je tedy chvíle, kdy se musíte utéci k velikému záchrannému prostředku, který vám nabízí Otec, abyste odolali svodům zlého ducha a čelili velkému odpadu, stále více se šířícímu mezi mými ubohými syny.

Zasvěťte se mému Neposkrvněnému Srdci!

Tomu, kdo se mi zasvěť, já zase slibuji spásu: ochranu před bludem v tomto světě a věčnou spásu.

Tě dosáhnete mým zvláštním mateřským zásahem. Tak zabráním, abyste nepadli za obětí satanovým svodům. Já sama vás ochráním a obhájím, já vás potěším a posílím.

Je to hodina, kdy každý kněz, který chce zůstat věrný, musí přijmout moji výzvu.

Ať se každý zasvětil mému Neposkvrněnému Srdci a vašim prostřednictvím, kněží, vykonají toto zasvěcení mnohé moje děti.

Je to jako sérum, které vám dávám jako dobrá Matka, abych vás uchránila epidemie ateismu, který zohyzďuje tolik mých dětí a vede je k duchovní smrti.

Toto je doba, kterou jsem předpověděla. Je to hodina očisty. (...)

28. května 1976

Následujte mě na cestě mého Syna

„Přemilí synové, naslouchejte hlasu své matky, která vás sladce zve, abyste ji následovali.

Následujte mě na cestě modlitby.

Tolik mých dětí je v nebezpečí věčné záhuby v těchto rozhodných okamžicích, protože se za ně nikdo nemodlí a neobětuje.

Modlete se za ně vy! Pomáhejte mi zachránit své bratry!

Toto je hodina bludu, který se všude dostane a svádí zvláště tolik mých synů kněží.

Nedivte se, jestliže uvidíte hroutit se ty, kteří se ještě včera zdáli nejvěrnějšími a nejjistějšími!

Uvidíte padat i ty, kteří se prohlašovali za učitele druhých.

Nedivte se, jestliže v tomto boji padnou ti, kteří nechťeli nebo se nedovedli chopit zbraně, kterou jsem vám sama dala: totiž modlitbu svatého růžence, modlitbu prostou, pokornou, modlitbu mou.

Je to modlitba prostá a pokorná, a proto je neúčinnější k přemožení satana, který vás svádí především pýchou a domýšlivostí.

Je to modlitba moje, protože se ji modlíte se mnou a mým prostřednictvím. Byla vám stále doporučována církví i mým prvním nejmilejším synem, Ježíšovým zástupcem, takovými slovy, že mé mateřské srdce bylo dojata.

Následujte mě na cestě utrpení.

Nyní nadešla chvíle vaší oběti, jste voláni, abyste stále více trpěli.

Dejte mi všechnu svou bolest! Dnes je to nepochopení, útoky a pomluvy ze strany vašich bratří. Zítřka to bude pronásledování, vězení a odsouzení ze strany ateistů a Božích nepřátel, kteří budou ve vás vidět překážky, které je třeba odstranit.

Kráčejte se mnou a následujte mě na cestě mého Syna Ježíše. Na cestě kalvarské. Na křížové cestě!

V těchto chvílích víc než jindy musíte žít do všech důsledků to, co je povoláním každého křesťana: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“

Následujte mě, přemilí synové: dnes je nutné, abyste následovali svou Matku, chcete-li jít beze strachu cestou mého Syna Ježíše.“

Říkejte se mnou své „ano“

Ještě jednu věc od vás žádám, synové přemilí: váš život. Toto je doba, kdy budu muset od některých z vás, moji synové, žádat dar vašeho života.

Blíží se hodina mučednictví a Matka vás láskyplně vede k okamžiku vaší oběti.
Nehledte už na tento svět: dívejte se na mne, na tvář své nebeské Matky!

Ze mne září světlo nebes, které vás čeká, a v hodině zkoušky se vám dostane posily a povzbuzení.

Nedívejte se na tvory, kteří svedeni a zkaženi satanem se vrhnou na vás s nenávistí a násilím.

A přeče, moji přemilí synové, vy jste byli vždy plni lásky, všem jste činili dobře, všem jste se snažili pomáhat.

A teď vás obkličuje led nenávisti a nevděku.

Nebojte se! Toto je hodina satana a moci temnot.

Nemějte strach: uchylte se do mého Neposkvrněného Srdce!

V tomto mateřském Srdci se zahřejete a potěšíte. Zde je pramen vaší radosti a tajemství vaší důvěry.

V tomto Srdci jste malými dětmi, které vedu k vnitřní mírnosti, abyste na pozvání mého Syna, který vás spojuje se svou obětí, mohli odpovědět „ano“.

Říkejte se mnou, moji přemilí synové, toto své „ano“ Otcově vůli. Potom brzy uvidíte, jak nastává jitro nového světa, omytého a očištěného vaší smírnou obětí.“

Lurdy, 3. července 1976

První sobota v měsíci

Vaše svědectví naléhavě nutné

„Buďte v mých rukou stále povolnější, přemilí synové!

Váš život bude opravdu náležet jen mně, jestliže mi v každé chvíli budete obětovat svou vnitřní povolnost.

Kolik kněží dnes neposlouchá, bouří se a nezachovává už žádnou kázeň! Vaše vnitřní povolnost vás vede k naprosté disciplíně, co se týká církevních norem a směrnic.

Dnes jsi trpěl při pohledu na tolik profanací na tomto mně zasvěceném místě, na tolik bolestí způsobených mému mateřskému Srdci.

Děti, které přicházejí ke mně v tak neslušném oděvu a odvažují se přiblížit až k mému uctívanému obrazu ...

Podílej se na mé bolesti a podávej smír za tato skutečná zneuctění, denně páchaná na tomto mně zasvěceném místě!

Bohužel větší vinu mají kněží. Vidíš, jak se sami strojí vším možným způsobem, někdy tak podivně, že jsou pohoršením i samotným věřícím.

A přeče platné církevní předpisy zavazují mé syny, aby nosili církevní oděv. Kdo však ještě zachovává tento předpis? Málokteří, a ti jsou k tomu ještě považováni za zpátečníky a staromódní.

Ten oděv je jen malý příklad, ale příznačný, pro smutnou skutečnost, jak se dnes mezi kněžími šíří nekázeň, neposlušnost a neochota zachovávat jakýkoliv předpis. A kněží jsou přeče stále syny mé zvláštní mateřské lásky.

Buďte aspoň vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, příkladem svou vnitřní povolností a svou poslušností vůči církevní kázni.

To je zvlášť naléhavé a nutné svědectví, které dnes vy musíte vydávat.

Jen tak budete moci kolem sebe šířit příklad a vůni mého Syna Ježíše. Budete vyvoleni pro návrat mnohých kněží k povinnosti dávat dobrý příklad, který patří mezi nejdůležitější požadavky vaší služby.“

16. července 1976

Panny Marie Karmelské

V duchu dětinné oddanosti

„Synu, kterého zvlášť mateřsky miluji, nenech se rozptylovat věcmi a lidskými událostmi: zůstávej stále v mém Srdci v modlitbě.

Všechno pro tebe připravuji jako tvá pravá Matka: osoby, se kterými se máš setkat, okolnosti, ve kterých se ocitáš, i to, co máš dělat. Proto se uč prožívat s důvěrou přítomný okamžik, který ti dává Otec a který Matka pro tebe připravuje.

Synové zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci: vy všichni musíte žít v duchu dětinné oddanosti, naprosté důvěry v působení vaší Matky.

Kněz, který se zasvětil mému Srdci, přitahuje k sobě tuto mou zvláštní lásku, která se stává vroucnější a zřejmější a kterou duše může stále jasněji vnímat.

Já sama mohu s vámi plněji vykonávat svou mateřskou úlohu. S vámi tak mohu jednat, protože svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci dáváte se skutečně do mých rukou jako děti.

Takto k vám mluvím a vy můžete naslouchat mému hlasu. Já vás vedu a vy se poddajně necháváte mnou vést.

Já vás odívám svými ctnostmi, živím vás svým pokrmem. Jste ve svém nitru stále více přitahováni vůní této mé mateřské činnosti, která vás činí malými, chudými, pokornými, prostými a čistými.

Především vás sladce přitahuji k Božské Osobě svého Syna Ježíše, přítomného ve svátosti Eucharistie tak jako v nebi. Ode mne se učíte mít zalíbení v modlitbě: v modlitbě klanění, v modlitbě díky a v modlitbě smíru.

Čím více obklopuje mého Syna Ježíše, přítomného mezi vámi v Eucharistii, led opuštěnosti a mlčení, tím více sama sbírám hlasy svých přemilých synů, aby spojeny s mým hlasem vytvořily spolu i zde na zemi harmonii lásky, abych ji podala jako dar Srdci mého Syna pro jeho útěchu.

Toto je vojsko, které připravuji. To je šik mých kněží, které nyní shromažďuji ze všech částí světa. Skrytý šik malých dětí, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci. Činím je stále více podobnými sobě, aby je Ježíš mohl obětovat Otci jako znamení zadostiučinění a smíru.

Proto vám opakuji: nehleďte na všechno zlo, které se stále šíří a všude se rozmáhá. Nehleďte ani na tak veliké zlo, které se satanovi daří rozsévat v církvi.

Hleďte pouze na mne a na veliké dobro, které v tichosti vaše Matka činí tím, že přitahuje ke svému Srdci stále větší počet synů kněží. (...)“

26. července 1976
Sv. Jáchyma a Anny

Můj čas

„Můj čas, přemilí synové, se neměří na dny. Můj čas se počítá podle úderů mého mateřského Srdce. Každý úder tohoto Srdce ohlašuje nový den spásy a milosrdenství pro vás, mé ubohé děti.

Proto vás vybízím, abyste žili jedine v důvěře.

Váš čas se musí měřit důvěrou v milosrdnou lásku Otce a v působení vaší nebeské Matky.

V této důvěře žili moji rodiče Anna a Jáchym, které církev dnes připomíná a vám je podává jako vzor.

V této důvěře žili všichni svatí, všichni Boží přátelé. Pouze této důvěře používal Všemohoucí vždycky, aby uskutečnil v každé době svůj záměr.

Často jej uskutečnil také proti očekávání všech ve chvíli, kdy by to nikdo nevěřil. Tak tomu bylo ve velikém plánu, který Bůh uskutečnil prostřednictvím těchto svých dvou pokorných a chudých tvorů, které povolal, aby připravil narození vaší nebeské Matky.

Vaše nebeská Matka byla povolána, aby doufala vzdor tomu, jak se věci jevíly, a spolehla se v naprosté důvěře jedine na Boží slovo. Tak se stala Matkou Slova a darovala vám svého Syna Ježíše.

Nyní jsem vám oznámila triumf svého Neposkvrněného Srdce a nutnou bolestnou očistu, která mu má předcházet.

Také jsem vám řekla, že toto je čas očisty a že toto jsou léta mého triumfu. Nepátrejte však po termínu tím, že byste zkoumali budoucnost a počítali léta, měsíce a dny. Tak byste byli zachvázeni úzkostí a neklidem a mařili byste jen svůj čas, který je tak drahocenný.

Moji přemilí synové, můj čas se neměří tak, ale jedine *vaší důvěrou ve mne*, která vás připravuji, abyste byli nástroji, které jsem já vyvolila a vychovala, abych uskutečnila v tomto čase triumf svého Neposkvrněného Srdce.“

Vaše obtíže

„Následujte mě, přemilí synové, s celou svou důvěrou a nenechte se zneklidňovat obtížemi, se kterými se setkáváte na své cestě.

Tyto těžkosti dopouští Bůh, aby vám pomáhaly růst v životě vašeho dokonalého zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Osvobozují vás od vašeho způsobu vidění a cítění, od vašich choutek a sklonů a pomalu vás učí vidět a cítit jen ve shodě se Srdcem mého Syna Ježíše.

Po každé těžkosti vidím ve vás růst Ježíšův život. A to moc těší mé mateřské Srdce.

Synové, nepozorujete, jak se pod mým osobním vlivem váš život skutečně mění?
Vnitřní duševní těžkosti vás bolí víc.

Náležíte mně a ještě cítíte, jak vás přitahuje svět. Jste oděni mou vlastní čistotou, a stále pocítujete bolest tělesného pokušení. Někteří z vás sténají a chtěli by být toho zbaveni.

A přece, moji přemilí synové, jak velice vám pomáhá tato vnitřní obtíž, kterou zakoušíte, stále více se odpoutávat od sebe samých!

Nikdy nehleďte na sebe! Čím méně se budete zdát krásní sobě samým, tím krásnější budete v mých očích a v očích mého Syna Ježíše.

Je to můj plášť, který vás přikrývá. Je to má vlastní čistota, která vás ozařuje.

Pak jsou to obtíže vnější. Pocházejí z okolí, ve kterém žijete: okolí nepochopení a kritiky. Někdy dopouštím dokonce pohrdání a pomluvu. Té zvlášť používá můj nepřítel jako oblíbeného prostředku, aby vás udeřil a připravil o odvahu.

Jak máte odpovídat? Jako Ježíš: mlčením, modlitbou a životem v důvěrném spojení s Otcem.

V Otcově světle všechno, co není pravdivé, co není dobré, každý klam a každá pomluva se rozplyne sama jako mlha ve slunci.

Protože vy jste v mém Neposkvrněném Srdci, nic se vám nemůže stát.

Kdo vám bude chtít udělat něco zlého schválně, nebude mít úspěch a nezasáhne vás. Kdo bude jednat v dobré víře, dostane se mu světla dříve, ještě než se k vám zlo dostane. Vy pak půjdete klidně i v bouři přítomné chvíle.

Potom jsou ještě těžkosti pocházející z vaší doby. Přemilí synové, jak dobře jste byli mnou vychováni a připraveni pro tuto dobu!

Také tyto těžkosti dopouštím, aby vás činily stále více poddajnými nástroji v mých rukou pro můj plán, který v tomto čase uskutečňuji.

Ateismus, který se šíří ve světě, krize, která se stále více vzmáhá v církvi, blud, který se všude šíří – to jsou vlny veliké bouře.

Vy jste povoláni být v této bouři mým Pokojem.

Proto jděte radostně, jděte klidně, jděte s důvěrou (...).“

Pouze s papežem

„Dnes se dostává ze všech stran světa od kněží mně zasvěcených, od vás, synů mé zvláštní mateřské lásky, hold mému Srdci milý.

Nechte se mnou vést a nebudete cítit tíži svých denních těžkostí.

Chci vás mít ve svém náručí, zcela oddané mému Neposkrvněnému Srdci, protože tak můžete kráčet k cíli, který jsem vám každému vytkla.

Už jsem ukázala, jaký je tento cíl: udělat z vás kněze podle Ježíšova Srdce.

Musíte být dnes opravdu Ježíšem pro lidi vaší doby.

Ježíšem, který mluví; budete mluvit jedině pravdu. Pravdu obsaženou v evangeliu a zaručenou učitelským úřadem církve.

Dnes, kdy na všechno padá tma a kdy se stále více šíří v církvi blud, vy musíte všem ukazovat cestu k pramenu, z něhož Ježíš nechává vyvěrat svá slova pravdy, totiž k evangeliu svěřenému hierarchické církvi, to je papeži a biskupům s ním spojenými. Ne jednotlivým kněžím ani jednotlivým biskupům, ale jedině kněžím a biskupům spojeným s papežem.

Dnes tak zraňuje a zarmucuje mé Srdce, Srdce Matky církve, též pohoršení biskupů, kteří neposlouchají zástupce mého Syna a strhují velký počet mých ubohých dětí na cestu bludu.

Proto vy musíte dnes svým slovem důrazně hlásat všem, že Ježíš ustanovil jen Petra jako základ své církve a neomylného strážce pravdy.

Kdo dnes není s papežem, nebude už moci zůstat v pravdě.

Svody zlého ducha se staly tak zákeřnými a nebezpečnými, že mohou oklamat každého.

Mohou padnout i dobří.

Mohou padnout i učitelé a vědci.

Mohou padnout i kněží a také biskupové.

Nikdy nepadnou ti, *kdo jsou stále s papežem.*

Proto z vás chci utvořit šik uspořádaný a pozorný, poslušný a povolný, který vyplní i přání tohoto mého prvního přemilého syna, zástupce mého Ježíše.

Musíte být Ježíšem, který je činný. Musíte především Ježíše znovu žít ve svém životě a být živým evangeliem.

Proto vás činím stále chudšími, stále pokornějšími, stále čistšími a stále menšími.

Nebojte se mně plně svěřit! Jsem Matka jeho i vaše a nemohu pro vás učinit nic jiného než vám pomoci, abyste se narodili a rostli jako druzí malí Ježíšové pro spásu všech mých dětí.

Až bude tento šik připraven, tehdy to bude ten okamžik, kdy rozdrťím hlavu svému nepříteli a kdy se bude obnovený svět radovat z vítězství mého Srdce.“

Žijte se mnou v nebi

„Moji přemilí synové, žijte tam, kde jsem já: v nebi, kam jsem byla vzata s duší i tělem, abych měla plný podíl na slávě svého Syna Ježíše.

Na této zemi jsem byla stále s ním spojena, jak to vyžadoval můj mateřský úkol. Nyní jsem spojena se Synem v nebi ve slávě. On chtěl mít vedle sebe svou Matku, když jí dal oslavené tělo, jako má on.

To je důvod této mimořádné výsady.

Jako jsem svým „ano“ umožnila Božímu Slovu vzít na sebe v mém panenském lůně jeho lidskou přirozenost, tak jsem svým „ano“ ponechala působení svého Syna Ježíše, který vzal vaši Matku do slávy nebe s duší i tělem.

Mé tělo je proměněné a oslavené, synové přemilí, ale je to skutečné tělo. Matka a Syn jsou nyní navždy spolu v nebi.

Jsem však také vaši pravou Matkou. Tak vás mohu milovat nejen duší, ale i oslaveným tělem.

Miluji vás tímto svým mateřským Srdcem, které nikdy nepřestalo bít z lásky k vám.

Přemilí synové, žijte i vy tam, kde jsem já. *Žijte v nebi se mnou.*

Je pravda, vy jste ještě na této zemi bolesti a často pocítujete celou její tíži a strast.

Ale proč už nežijete tam, kde je vaše Matka, i když žijete ve vyhnanství na zemi? Žijte v nebi se mnou a nenechte se zlákat světem, nenechte se spoutat touto zemí!

Dnes tu existuje tendence, která je tak nesprávná a nebezpečná. Lidé hledí pouze na tuto zemi. Mají jakoby strach, že pohled na nebe je odvádí od povinností denního života. Žijte se mnou v nebi, a pak budete také dobře žít na této zemi!

Uskutečňujte zde na zemi vůli nebeského Otce a vybudujte kolem sebe pravé štěstí.

Čím víc hledíte na Otce a žijete se mnou, tím více budete na zemi pracovat pro své dobro i pro dobro všech.

Nebe, to pravé, nikdy nebude možno najít na zemi.

Jak vás klame a svádí můj nepřítel, který se na vás sápe, aby vám bránil dostat se sem k mému Synu a ke mně!

Nebe je jediné ve světle Nejsvětější Trojice s mým Synem a se mnou.

Tímto světlem jsou osvětlováni a z něho se radují andělé a svatí.

Tímto světlem září celé nebe.

Ve svém životě tedy hledejte nebe, milujte je, hleďte na nebe, které vás čeká, moji přemilí synové.

A zde na zemi žijte v ráji mého Neposkvrněného Srdce!

Pak budete klidni a v hloubi svého srdce šťastni.

Budete stále menší a oddanější, chudší a čistší.

Čím více se učiníte malými, chudými a čistými, tím lépe budete moci vstoupit do ráje mého Neposkvrněného Srdce, kde je nyní čas určován tlukotem Srdce, které se nikdy nezastaví.“

22. srpna 1976

Panny Marie Královny

Vaše Královna a Vůdkyně

„Jsem vaše Královna.

Otcova všemohoucnost, Synova moudrost a láska Ducha Svatého ve světle Největší Trojice mě navždy potvrdily v této mé úloze mateřské královské hodnosti.

Toto je má korunovace ve slávě.

Je to moje královská univerzální hodnost: Matka Syna, Královna se Synem.

Jsem vaše Vůdkyně.

Volám vás, moji přemilí synové, abych vás všechny spojila ve svůj šik. Já sama jsem jeho Královnou a Vůdkyní.

Proto nikdo nesmí být mezi vámi hlavou: vy jste všichni bratři, spojení v lásce, která může stále více růst.

Jestliže někdo chce být největší, ať se stane opravdu nejmenším.

Pouze toho, kdo více miluje, kdo více slouží, kdo mně více naslouchá, kdo se stává stále menším, až zmizí v mém Neposkvrněném Srdci, toho já sama budu činit stále větším.

Jsem vaše Vůdkyně.

Vy, moji nejmilejší, musíte proto naslouchat mému hlasu, musíte být chápatí při mém poučování, především musíte být ochotní a poslušni mých příkazů.

Chci z vás udělat syny, kteří chtějí a dovedou vždy poslouchat. Poslušnost a povolnost: to je uniforma, do které vás chci obléknout.

Své příkazy vám dám ústy toho, koho můj Syn ustanovil, aby řídil jeho církve: papeže a s ním spojené hierarchie.

Jak je dnes mé mateřské Srdce zraňováno a zarmucováno, když vidím, jak kněží, a dokonce biskupové už neposlouchají příkazů zástupce mého Syna Ježíše!

Každé království v sobě rozdělené je určeno k porážce a záhubě.

Tito moji ubozí synové, kteří neposlouchají a kteří se bouří, jsou už obětí nejrafinovanější a nejzákladnější pýchy a jdou vstříc smrti.

Jak se dnes daří satanovi, mému nepříteli od začátku, oklamat vás a svádět!

Namluví vám, že jste strážci tradice a obhájci víry, a zatím vás jako první připraví o víru a nenápadně vás strhne do bludu. Namluví vám, že papež zrazuje pravdu, a tak satan boří základ, o který se opírá církev a který uchovává pravdu po staletí neporušenou.

Dokonce vám namluví, že já sama neschvaluji jednání Svatého otce. Tak se mým jménem šíří ostré kritiky jeho osoby a jeho díla.

Kněží, synové mé zvláštní mateřské lásky: buďte opatrní, buďte bdělí, buďte mudří, protože temnota všechno zahaluje.

Jak může Matka veřejně kritizovat papežova rozhodnutí, když pouze on má zvláštní milost vykonávat tak vznešené služby?!

Já jsem mlčela, když mluvil můj Syn. Mlčela jsem, když mluvili apoštolové. Nyní láskyplně mlčím, když mluví papež, aby se jeho slovo stále více šířilo, aby mu všichni naslouchali, aby jej duše přijímaly.

Proto jsem nablízku tohoto prvního přemilého syna, zástupce mého Syna Ježíše.

Svým mlčením mu pomáhám mluvit.

Svým mlčením dodávám síly jeho slovu.

Vraťte se, vraťte se, moji synové kněží, k lásce, k poslušnosti, ke společenství s papežem!

Jen tak budete moci náležet k mému vojsku, jehož jsem Královnou a Vůdkyní. Jen tak budete moci poslouchat mé příkazy, které vám budu dávat ústy samého papeže. Jen tak budete moci se mnou bojovat za jisté vítězství, jinak jdete vstříc porážce. (...)

Obléknu vás svou vnitřní ochotou a budete vždy poslušní. Tak vás učiním vhodnými nástroji pro tuto svou bitvu a nakonec zvítězíte, uvidíte mé královské vítězství.“

8. září 1976

Narození Panny Marie

Musíte být maličky

„Synové, hleďte na svou Matku, když byla dítětem. Protože jsem byla malička, zalíbila jsem se Nejvyššímu.

Zvláštní výsadou jsem byla uchráněna od každé skvrny hříchu už od prvního okamžiku svého početí a to mi dalo správně poznat mou nepatrnost.

Malička, protože jsem Božím tvorem a vyvolena za Matku Slova.

Malička, protože jsem všechno dostala od Boha.

Malička, protože jsem byla zastíněna Boží mocí, která mě zahrnula svou velikostí.

Mým bohatstvím je proto jedině bohatství maličkových a chudých: pokora, oddanost a naděje.

Dnes vás církev vybízí, abyste hleděli na svou nebeskou Matku ve chvíli jejího narození.

Hleďte, moji přemilí, na svou Matku, když byla dítětem, a naučíte se být maličkými!

Musíte být maličkými, protože jste mými dětmi, a proto musíte žít mým vlastním životem.

Musíte být maličkými, abyste se stali povolnými nástroji pro můj plán a abyste se zalíbili mému Synu Ježíši.

Jak velice vás Ježíš miluje, moji přemilí synové! Právě proto vás miluje, že chcete být maličkými, chudými, prostými a pokornými.

Musíte být maličkými, abyste mohli čelit satanovi, kterému se daří svádět py-
chou a vypínavostí.

Nechápete, že se mu nikdy nepodaří vás svést a oklamat, zůstanete-li pokorný-
mi?

Musíte být stále menšími, protože vaše Matka vás chce všechny mít pro sebe:
chce vás živit, chce vás šatit, chce vás nosit na svých rukou.

Musíte být maličkými, protože tak budete vždy říkat „*ano*“ Otcově vůli.

Říkejte se mnou své „*ano*“! Tak se bude vámi opakovat „*ano*“ mé dokonalé po-
slušnosti vůči Boží vůli.

A konečně musíte být malými, abyste tvořili onu pokornou patu, kterou se bude
satan pokoušet kousnout, kterou však já jemu rozdrťím hlavu.

Proto musíte být stále menšími, chcete-li připravit největší vítězství mého Ne-
poskrvněného Srdce.“

25. září 1976

Proto k vám mluvím

„Jste-li maličci, stále budete naslouchat mému hlasu.

Moji přemilí synové, nedejte se svést tolika hlasy, které dnes slyšíte! Můj nepřítel
vás klame ideami a mate slovy.

Jste jakoby ponořeni do moře slov, které se stále zvětšuje a všechno zaplavuje.
Opakuje se událost popsána v Písmě sv. o babylonské věži. Vy dnes znovu prožívá-
te drama zmatení jazyků.

Matou vás vaše vlastní slova. Vaše vlastní hlasy vám brání, abyste si rozuměli.

Dnes je třeba více než jindy naslouchat mému hlasu.

Proto k vám mluvím.

Mluvím k vám, abych vám pomohla dostat se ze zmatku způsobeného vašimi
vlastními slovy. A tak vás jako Matka přívětivě učím slyšet pouze slovo Otcovo. To-
to Slovo se stalo tělem a životem v mém nejčistším lůně. Mé Srdce se otevřelo, aby
je přijalo a jako vzácný poklad střežilo.

Mluvím k vám, protože právě dnes je třeba naslouchat jeho slovu. Je třeba je při-
jmout a žárlivě je uchovávat.

Je to jediné slovo mého Syna, které vás chci naučit poslouchat. Dnes je jeho hlas
jakoby zastřený: je to Slovo Otce, je to můj Syn Ježíš, kterého už neposlouchají.

Jeho slovo, tak jasně obsažené v evangeliu, jako by zanikalo mezi tolika jinými
lidskými hlasy. Vy jste složili své evangelium svými slovy. Vy, moji přemilí synové,
musíte naslouchat a hlásat pouze Slovo mého Syna tak, jak stojí v evangeliu.

Mluví k vám církev. Ale k tomu, co ona říká, každý chce říci své slovo, a tak se šíří nejistota a zmatek. Církev je více než kdy jindy rozervána tímto skutečným zmatením jazyků.

Mluví k vám, abych vám řekla, které slovo musíte v církvi slyšet: slovo papeže a biskupů s ním spojených.

Tma je stále větší a já k vám mluvím, abych byla vaším světlem. Blud se šíří a já k vám mluvím, moji přemilí synové, protože jste povoláni, abyste zůstali v Pravdě.

Vy, služebníci Slova a hlasatelé Pravdy.

Zítřek se jeví plný úzkosti a já k vám mluvím, abych vás vybízela k důvěře a k dokonalé oddanosti mému mateřskému Srdci.

Ohlušující hluk hlasů stále více všechno mate.

Mluví k vám, abych od vás stále více žádala mlčení, utrpení a modlitbu.

Mluví k vám, abych od vás žádala dnes věci pro mne nejvzácnější: každého dne sbírám vaše modlitby a utrpení a ukládám je do kalichu svého Neposkvrněného Srdce a obětuji je Boží spravedlnosti, která žádá smír.

Tak ještě dnes může být všechno zachráněno. *Proto k vám mluvím.*

Přemilí synové, nezavírejte svá srdce před těmito mými slovy!

Otec ve svém plánu učinil mnoho toho, co vás čeká, závislým na tom, zda se mým slovům dopřeje sluchu, nebo zda budou odmítnuta.

Očista může být ještě oddálena a ukrácena. Ještě můžete být uchráněni mnohé bolesti.

Synové, naslouchejte mi v prostotě. Jste-li maličci, pak mě budete slyšet a naslouchat mi. Děti rozumějí tak dobře hlasu Matky!

Blažení, kdo mi ještě naslouchají! Těm se dnes dostane světla Pravdy a od Pána obdrží dar spásy.“

8. listopadu 1976

Hleď na svou Matku

„Synu, hleď na svou nebeskou Matku! Vidíš, jak je krásná!

Ta krása je mistrovským dílem Otce. Ona je kolébkou Syna. Je uměleckým dílem Ducha Svatého. Je kvetoucí uzamčenou zahradou, kde vždy nalézala svou rozkoš Nejsvětější Trojice.

Hleď jen na svou Matku! Tak tě přikryje moje krása. Chci tě odít svým nebeským pláštěm; chci tě zakrýt svou čistotou; chci tě obklopit svým vlastním světlem.

Cítíš, že jsi maličká, a je to pravda. Cítíš, že jsi ubohý, a vidíš, že jsi plný chyb. Zdá se ti, že nemáš nic, co bys mi mohl dát.

Ach, tvoje láska mi stačí! Nic jiného od tebe nechci...

Ty to teď nemůžeš pochopit: ale v nebi budeš v sobě vidět slávu své Matky a vrchol lásky, na který tě Ježíš s ní přivedl.

Zdá se ti, jako by se Ježíš skrýval a stavěl před sebe do popředí svou Matku. To však proto, abych ho milovala v tobě.

Tobě se zdá, že máš stále před sebou Matku. Já vidím, že je to sám Ježíš, který tě vede ke mně, abys dal tak jeho Srdci radost, kterou mu druží dát nemohou.

Nemluv! Stále více zachovávej vůči všem mlčení! Nikdy neztrácej mysl pro své chyby. Synu, tak velice tě miluji: hledím na tvé srdce a ne na tvůj charakter. A jestliže z prudkosti pochybíš, jak velikou mi způsobíš radost, jestliže se hned pokoříš a poprosíš za odpuštění. Obětuj mi své rány! Řekni mi vždy „ano“ a už o sobě nepřemýšlej! Já se budu o všechno starat...“

20. listopadu 1976

Čas očisty

„Naslouchejte mému hlasu a nechte se mnou vést, přemilí synové! Tak roste ve vás můj život a vy šíříte kolem sebe mé světlo.

Dnes je stále potřebnější a naléhavější šířit ve světě láskyplnou výzvu vaší Matky.

Tento svět se stále více vzdaluje od Boha a už nenaslouchá slovu mého Syna Ježíše. Tak zapadá do tmy popírání Boha, do klamného mámení, že lze něco udělat bez něho.

Dokonce se vám takřka podařilo vybudovat čistě lidskou kulturu, která se tvrdošíjně uzavírá jakémukoliv Božímu vlivu.

Bůh se ve své nekonečné velebnosti může jen usmívat tomuto lidstvu, které se spojilo proti němu.

Tak se stále více šíří led egoismu a pýchy. Nenávist nabývá vrchu nad láskou a denně má nesčetné oběti... Oběti známé i neznámé, násilnosti na bezbranných a nevinných, které bez ustání volají po hrozném pomstě u Božího trůnu.

A hřích stále vniká do všeho.

Kde je dnes nějaké místo bez hříchu? I domy zasvěcené bohopoctě jsou znesvěcovány hříchy, jež se tam páchají. I osoby zasvěcené Bohu, sami kněží a řeholníci, ztrácejí dokonce vědomí hříchu. Někteří z nich se ve svých myšlenkách, slovech a ve svém životě nechávají svatokrádežně vést satanem.

Dnes se satanovi daří svádět vás více než kdy jindy.

Svádí vás pýchou, a tak vás učí dokonce ospravedlňovat a omlouvat mravní zlořád. A po pádech se mu daří udusit ve vás výčitky svědomí, které jsou skutečným darem Ducha Svatého, jenž vás vybízí k obrácení. Kolik je nyní mých ubohých dětí, které se už léta nezpovídají!

Ztrouchnivěli ve hříchu a jsou stravováni nečistotou, bezmeznou touhou po penězích a pýchou.

Satan se nyní utábořil i mezi služebníky svatyně a způsobil ohavnou spoušť ve svatém Božím chrámě.

Proto je nutné, aby k vám Matka mluvila a vedla vás za ruku. Její úlohou je především vést vás do boje proti pekelnému Draku.

Proto vám říkám: nyní je doba očisty, doba, kdy Boží spravedlnost bude trestat tento odbojný a zvrácený svět, aby byl zachráněn.

Očista už začala v církvi, která je prolezlá bludem, zatemněná satanem, pokrytá hříchem, zrazená a zneuctěná od některých svých pastýřů.

Satan vás tříbí jako pšenici: kolik plev bude brzy odváto větrem pronásledování!

Od nynějška bude má přítomnost mezi vámi častější a zřetelnější. (...)“

4. prosince 1976

První sobota měsíce

Proč se bojíte?

„Moji přemilí synové, buďte stále povolnější a nechte se mnou vést s veškerou důvěrou!

Ve tmě této hodiny zkoušky pro církve jste vy mnou povoláni, abyste kráčeli ve světle.

Světlo vychází od mého Neposkvrněného Srdce a dosahuje až k vám, aby vás obklopovalo a osvětlovalo vaši cestu.

Buďte pevní a nikdy už nepochybuje! Vaše cesta je bezpečná, protože vám ji ukázala vaše nebeská Matka.

Jak zarmucuje moje mateřské Srdce pochybnost a nedůvěra, která stále více zachvacuje duše tolika mých synů kněží! Proč pochybujete? Z čeho máte strach?

Ježíš vás vykoupil z moci zlého ducha v téže hodině, kdy zlý duch slavil triumf: „Toto je hodina satana a moci temnot.“

Můj Syn vám daroval věčný život – v téže hodině, kdy umíral na kříži.

Ve chvíli, kdy umíral, osvobodil vás všechny od smrti.

Moje církve, již jsem Matkou, opět prožívá Kristův život a je dnes povolána, aby znovu šla jeho cestou.

Čeho se tedy bojíte?

Světa, který se celý vrhl s nenávisí proti vám? Nebo satana, kterému se podařilo dostat se dovnitř církve a kosit své oběti i z řad jejích pastýřů? Nebo bludu, který ji ohrožuje? Či hříchu, který ji stále více zatemňuje, nebo nevěry, která se šíří?

Moji přemilí synové, teď je pro mou církev zase hodina satana a moci temnot. Též církve bude obětována na kříži jako Kristus a povolána zemřít za spásu a obnovu světa.

Protože to je pro vás hodina očisty, je to především pro vás *hodina utrpení*.

Toho se snad bojíte?

A co když pro tuto hodinu Otec od věčnosti každého z vás zvláště povolal? A co když vás pro tuto hodinu odedávna vyvolila a vychovala vaše nebeská Matka? ...

Žijte tedy s klidnou myslí a beze strachu – i v neklidu a nebezpečí vaší doby.

Proto vám opakuji: nehleďte stále do budoucnosti a nepátrejte po tom, co přijde! Žijte jen přítomný okamžik s celou svou důvěrou a oddaností v mém Srdci!“

24. prosince 1976

Svatá noc

Ježíš od vás žádá pouze dar vaší lásky

„Přemilý synu mého Neposkvrněného Srdce, tyto hodiny vigilie proživej se mnou v modlitbě, mlčení a naslouchání své nebeské Matce!

Dnes je narození mého Syna Ježíše jako tehdy. Dnes, moji přemilí synové, se musíte připravit na jeho příchod jako tehdy.

Se svým spravedlivým, čistým, pokorným a statečným snoubencem Josefem, kterého Otec vyvolil za vzácného pomocníka zvláště v těchto chvílích, šla jsem poslední kus velmi únavné cesty.

Cítila jsem únavu z cesty, krutou zimu a nejistotu při příchodu, protože jsem nevěděla, co nás čeká.

A přece jsem žila jakoby daleko od světa a od věcí. Byla jsem zcela zamyšlená, jakoby v trvalé extázi se svým Dítětem Ježíšem, kterého jsem vám teď měla darovat.

Držela mě jen důvěra v Otce. Utěšovalo mě radostné očekávání Syna; Duch svatý mě zcela naplňoval láskou.

Jako Matka jsem myslela na dům – a Otec nám chystal chatrč. Snila jsem o kolébce pro své Dítě – a byly připraveny jenom jesle. Oné noci se celé nebe skrylo v jeskyni.

A když nás přepadla únava a neustálé odmítání přístřeší jaksi oslabilo naši lidskou odolnost, byla jeskyně připravena pro Světlo.

A v záři nebe, které se otvíralo, aby přijalo velkou modlitbu Matky, se mé panenkové lůno otevřelo pro božský dar Syna.

Spolu se mnou dejte, moji přemilí synové, první polibek jeho Srdci! Poslouchejte se mnou jeho první úder! Jako první se podívejte do jeho očí!

Naslouchejte jeho prvnímu pláči bolesti, radosti a lásky!

Zaviňte s láskou jeho maličké údy: tolik potřebuje teplo! Všechny led světa ho obklopuje. Těší ho jedině teplo lásky.

Od té doby církev každého roku obnovuje toto tajemství. Od té doby se můj Syn stále znovu provždy rodí v srdcích.

Také dnes ho svět odmítá a velká část před ním zavírá dveře. Velcí ho ignorují, stejně jako tomu bylo tehdy.

Ale srdce maličkových se otevírá. Očekávání prostých se splňuje. Život čistých dostává nové světlo.

Moji přemilí synové, v této Svaté noci vám chci svěřit své Dítě.

Ukládám je do kolébky vašeho srdce. Ať se vaše láska rozhoří velkým plamenem! Jím musím zapálit lásku celého světa!“

Pravá chudoba ducha

„V modlitbě a ve vnitřní usebranosti proživej poslední hodiny tohoto roku, ve kterém tě Neposkvrněné Srdce nebeské Matky zahrnulo mimořádnými milostmi a dary.

Sama jsem tě chtěla mít v tomto domě, do něhož jsem tě přivedla a který jsem pro tebe dávno připravila. Jsi zde v mlčení a modlitbě.

Nasloucháš mně, mluvíš ke mně a se mnou vzýváš Otce. Máš vedle sebe tohoto svého bratra, který tě tak velice miluje a který tě má tak rád v mém Srdci.

Tvá nebeská Matka se dívá jinýma očima než ty, než vy. Její pohled je plný světla a lásky. Kdo v očích lidí není považován za nic a nemá žádnou cenu, v mých očích je veliký.

Tento neznámý a ztracený dům, kterého si nikdo nevšimne, je místem mé přítomnosti. A právě zde a ne jinde chci, abys se mnou strávil tyto sváteční dny.

Nauč se na všechno dívat očima své Matky. Dívej se vždy se zalíbením a se zcela zvláštní láskou na ty, kterých si svět nevšímá a kterými pohrdá.

Ať jsou tvému srdci nejdražší ti, které lidé nepovažují za nic a neváží si jich: chudí, maličcí, pokorní, trpící a neznámí.

Také mezi tvými kněžskými bratry ti mají být nejbližšími ti, kteří jsou opomíjeni a považováni za nic.

Ach, kdybys věděl, jak vzácnými poklady jsou pro mé mateřské Srdce všichni ti moji přemilí synové, kterých si nikdo nevšímá!

Daruj mi je v této poslední noci roku: obětuj mi každého zvlášť. Jak velice těší jejich láska mé Neposkvrněné Srdce! Jak jejich skrytá krása mírní bolest, kterou mému Srdci způsobuje ten, kdo se pokládá za velikého, váženého a ve svém životě hledá jen lidskou chválu!

Těm, které volám, dávám jako dar pravou chudobu ducha. Chudoba přitahuje mé Srdce. Chudoba je vlna, na které lze poslouchat a chápat můj hlas.

Buď stále tak chudý, abys viděl každý nový den mýma očima a daroval mi ty, kteří mě tak dlouho v chudobě čekají.“

